

**Ενημέρωση για την υπόθεση  
"Operazione Panico"  
στη Φλωρεντία  
και κάποιες σκέψεις  
σε σχέση με το DNA**

## **Ζήτω οι εξεγερμένοι!**

### **Ιταλία, δέκα χρόνια μετά την έλευση του 21ου αιώνα.**

Μέσα σε ένα ντελίριο ασφάλειας και τρόμου που επικρατεί με κάμερες, αστυνομία και στρατό παντού, καλλιεργείται, εξαπλώνεται και οπλίζεται και πάλι το ρατσιστικό και φασιστικό μίσος. Την ίδια στιγμή που ο εμετικός “κύριος με τη μπουλντόζα”\* (Μ.Σαλβίνι) κατακτά το Υπ. Εσωτερικών (μαζί με το Υπ. Προστασίας του Πολίτη) με τη συνενοχή του πενταστεράτου πρωθυπουργού, οι φασίστες της Casaround και της Forza Nuova καθώς και άλλες φασιστικές ομάδες πολλαπλασιάζουν την παρουσία τους ανοίγοντας νέα γραφεία, βιβλιοθήκες και οργανώνοντας συναντήσεις και πογκρόμ ενάντια στους αδύναμους. Την ώρα που οι φασιστικές επιθέσεις γίνονται όλο και συχνότερες και μετράνε όλο και περισσότερο, το μίσος που ξερνάνε έχει ανοίξει πυρ, όπως συνέβη στη Ματσεράτα, στη Φλωρεντία, στο Ροζάρνο, στη Νάπολη και στο Μιλάνο.

### **Φλωρεντία, δέκα χρόνια μετά την έλευση του 21ου αιώνα.**

Όπως σε κάθε άλλη πόλη, η αστυνομία τσακίζει κάθε προσπάθεια αυτοοργάνωσης και αγώνα με εκκενώσεις καταλήψεων και επιθέσεις σε πορείες, συγκεντρώσεις και μικροφωνικές χρησιμοποιώντας το ξύλο, τις συλλήψεις και τις διώξεις. Το μήνυμα είναι ξεκάθαρο: στο ιστορικό κέντρο πρέπει να υπάρχουν μόνο πλούσιοι, τουρίστες και δυνάμεις ασφαλείας. Όποιος δεν βοηθάει στην κυκλοφορία του χρήματος, του κέρδους και της κατανάλωσης απλά πρέπει να εξαφανιστεί από την πόλη. Το ίδιο ισχύει και για όποιον διαδηλώνει. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι τα γεγονότα του Φλεβάρη του 2016 όταν κάποιοι σύντροφοι μεταφέρθηκαν στην Αστυνομική Διεύθυνση και διώχθηκαν δικαστικά, μόνο και μόνο για μια μικροφωνική που έκαναν ενάντια στον μιλιταρισμό στην πλατεία Sant' Ambrogio.

Το ίδιο αποδείχτηκε και τον Απρίλη του 2016 στην περιοχή Dalla Chiesa, όταν κάποιοι σύντροφοι αρνήθηκαν να δώσουν τις ταυτότητές τους σε έναν αστυνομικό έλεγχο και αυτό το γεγονός προξένησε ένα

ανελέητο κυνηγητό από δεκάδες αστυνομικούς και χωροφύλακες που τελείωσε μεέναν καβγά μεταξύ των αναρχικών και των δυνάμεων της τάξης, με αποτέλεσμα 3 συλλήψεις. Ηδημοκρατία δείχνει τα δόντια τις για να εξασφαλίσει την τάξη, την υποταγή και την εκμετάλλευση.

Την Πρωτοχρονιά του 2017, ένας ιδιαιτέρως ανεγκέφαλος, πυροτεχνουργός της αστυνομίας, προσπάθησε να απενεργοποιήσει έναν εκρηκτικό μηχανισμό ενάντια στη βιβλιοθήκη των φασιστών της Casaround, με όνομα "Il Bargello" και τραυματίστηκε βαριά. Στις 31 Ιανουαρίου εκτυλίσσεται ηεπιχείρηση "Operazione Panico" ενάντια σε αυτούς που δεν συμβαδίζουν με το κλίμα της πόλης, τους αναρχικούς της Φλωρεντίας. Μέσα σε λίγους μήνες έλαβαν χώρα δύο εκκενώσεις (VillaPanico, la Riottosa), δεκάδες προληπτικά δικαστικά μέτρα, πολλές προσαγωγές και συλλήψεις. Αυτή τη στιγμή 29 σύντροφοι διώκονται ποινικά με διάφορες κατηγορίες: για συγκεντρώσεις χωρίζαδεια από τις αρχές, επιθέσεις σε γραφεία φασιστών, συμμετοχή σε βίαιες πορείες χωρίς άδεια, μέχρι και σε σύσταση εγκληματικής οργάνωσης, κατασκευή και κατοχή εμπρηστικών μηχανισμών και τετελεσμένη απόπειρα ανθρωποκτονίας. Τρεις σύντροφοι, ο Ghespe (κύριος κατηγορούμενος για την απόπειρα ανθρωποκτονίας), ο Paska και ο Giovanni βρίσκονται εδώ και μήνες στη φυλακή ενώ ένας τέταρτος σύντροφος, ο Nicola έχει υποβληθεί σε υποχρεωτική παρουσία και υπογραφές ανα τακτά χρονικά διαστήματα στο αστυνομικό τμήμα της Φλωρεντίας.

Μολονότι το κατηγορητήριο φαίνεται ιδιαίτερα έωλο και με γελοία στοιχεία (για να μην πούμεανύπαρκτα), δεν μας ενδιαφέρει να μπούμε στην κουβέντα αν είναι αθώοι ή ένοχοι. Από μόνο του το γεγονός ότι είναι αναρχικοί είναι αρκετό για το δικαστήριο ώστε να τους φυλακίσει και για μας είναι αρκετό ώστε να αισθανόμαστε μαζί τους συνένοχοι και αλληλέγγυοι.

Όλοι όσοι αγωνιζόμαστε ενάντια σε έναν κόσμο εκμετάλλευσης και υποταγής, ενάντια σε μια πόλη ολοένα και πιο πλαστική και μιλιταριστικοποιημένη, και ενάντια στους φασίστες δολοφόνους (κοινοβουλευτικούς και μη) είμαστε ένοχοι!

Όταν η φασιστική και ρατσιστική βαρβαρότητα κερδίζει έδαφος, οργανώνεται και πυροβολεί, δεν αρκεί απλά η αντίδραση μέσω πολιτικών διαμεσολαβητών και η δουλειά στο επίπεδο της κουλτούρας. Ο θεσμικός αντιφασισμός του PD (Partito Democratico) σαν εκλογική καμπάνια μας προκαλεί μόνο απέχθεια.

**Είναι αναγκαίο και επείγον το να τσακίσουμε  
τους φασίστες χωρίς μεσολαβήσεις.  
Λευτεριά σε Giona-Paska-Ghespe!  
Λευτεριά σε όλους!  
Για έναν κόσμο χωρίς φυλακές!  
Για την αναρχία!**

## Γεγονότα κατά τη διάρκεια της δίκης, 8 Νοεμβρίου

Την Πέμπτη 8 Νοέμβρη εκτυλίχτηκε η τρίτη ακρόαση της επιχείρησης "Operazione Panico". Δεν γνωρίζουμε πως εξελίχτηκε και δεν μας ενδιαφέρει και πολύ γιατί τα γεγονότα μιλάνε από μόνα τους.

Στη δικαστική αίθουσα βρίσκονταν παρόντες ο Ghespe, ο Paska, ο Giova και κάποιοι από τους κατηγορούμενους και το κοινό αποτελούνταν από συντρόφους. Με το ξεκίνημα της ακρόασης ο Paska ζήτησε το λόγο μέσω του δικηγόρου του για να διαβάσει μια δήλωση. Είχε μεταφερθεί στη Φλωρεντία από τη φυλακή της La Spezia το πρωί της ίδιας μέρας με εμφανή σημάδια από χτυπήματα που δέχτηκε στη φυλακή. Ξεκίνησε την ανάγνωση της δήλωσης του διηγούμενος το περιστατικό του βίαιου ξυλοδαμού του από τους δεσμοφύλακες και ο δικαστής ζήτησε να του κλείσουν το μικρόφωνο λέγοντας ότι αυτό που διάβαζε δεν ήταν σχετικό με τη διαδικασία και ότι δεν ήταν αυτό το μέρος όπου θα μπορούσε να καταγγείλει τέτοια περιστατικά και παρόμοιες βλακείες. Παρόλα αυτά, ο Paska συνέχισε να διαβάζει χωρίς μικρόφωνο με δυνατώτερη φωνή αλλά τότε επενέβησαν οι ρουφιάνοι αστυνομικοί οι οποίοι τον έσπρωξαν, προσπάθησαν να του πάρουν τη δήλωση από το χέρι και τον έκλεισαν στο υπόγειο κελί κάτω από το δικαστήριο. Οι σύντροφοι που ήταν παρόντες και οι κατηγορούμενοι αντέδρασαν φωνάζοντας ενάντια σε αυτό το αίσχος και σαν απάντηση ο δικαστής εκκένωσε την αίθουσα. Οι συγκατηγορούμενοι βγήκαν και αυτοί εκτός της αίθουσας και μίλησαν με τον κόσμο, την ίδια στιγμή που ο δικηγόρος του Paska αιτούνταν την επιστροφή του ίδιου στην αίθουσα, ακόμη και στο ειδικά διαμορφωμένο κλουβί. Μάλιστα υπενθύμισε ότι ο Paska βρίσκεται σε απεργία πείνας από τις 5 Νοέμβρη ζητώντας τη μεταγωγή του σε άλλη φυλακή διαμαρτυρόμενος για τις συνθήκες κράτησής του. Ο δικαστής αγνόησε επιδεικτικά όλα αυτά και ζήτησε την παραμονή του Paska στο υπόγειο κελί κάτω από το κτίριο. Οι κατηγορούμενοι μπήκαν ξανά στην αίθουσα διαβάζοντας μια σύντομη δήλωση τονίζοντας ότι ο δικαστής είναι συνυπεύθυνος για τα

βασανιστήρια στα οποία υποβάλλεται ο Paska στη φυλακή, εκδηλώνοντας την αλληλεγγύη στους τρεις φυλακισμένους συντρόφους και δηλώνοντας ότι δεν έχουν πρόθεση μετά από όλα αυτά να συνεχίσουν να βρίσκονται στη δίκη. Ο δικαστής προσπάθησε να διακόψει άμεσα τη δήλωση υψώνοντας τη φωνή την ώρα που ο σύντροφος διάβαζε τη δήλωση και οι κατηγορούμενοι βγήκαν όλοι από την αίθουσα οριστικά.

Μάθαμε ότι αμέσως μετά ο Ghespe και ο Giova ζήτησαν επίσης να αποχωρήσουν από τη διαδικασία και όλο αυτό δημιούργησε μια σύγχυση στο δικαστή ο οποίος το ξανασκέφτηκε και ζήτησε από τον Paska αν θέλει να παρεβρεθεί στην αίθουσα εκ νέου. Ο Paska δέχτηκε, όπως αντίστοιχα και οι Ghespe, Giova. Οι υπόλοιποι κατηγορούμενοι σύντροφοι βρέθηκαν έξω από το δικαστικό μέγαρο όπου πραγματοποίησαν μια σύντομη συγκέντρωση κοντά στα κάγκελα της εισόδου και στη συνέχεια ενώθηκαν με τον υπόλοιπο κόσμο περιμένοντας να χαιρετήσουν τους τρεις φυλακισμένους συντρόφους στο τέλος της διαδικασίας. Αυτό δεν κατέστη δυνατόν καθώς οι τρεις φορτώθηκαν βιαστικά στις κλούβες της αστυνομίας οι οποίες δε δίστασαν να μπουν και σε μονόδρομο για να μην περάσουν μπροστά από τον κόσμο. Η μιζέρια των ανθρωποφυλάκων δεν έχει όρια. Η ημέρα τελείωσε με μια βόλτα στην περιοχή του Sant' Ambrogio και μια μικροφωνική στην πλατεία της περιοχής. Σε αυτή τη συγκυρία είναι ολοένα και πιο άμεση η ανάγκη έκφρασης αλληλεγγύης στους Paska, Ghespe και Giova. Υπενθυμίζουμε ότι ο Paska βρίσκεται σε απεργία πείνας από τις 5 Νοέμβρη, και είναι δική μας υπόθεση να τον κάνουμε να αισθανθεί την υποστηριξή μας και τη συνοχή μας.

**Συγκέντρωση έξω από τη φυλακή της La Spezia, την  
Κυριακή 18 Οκτώβρη, ώρα 15.00**

**Στις 13 Δεκεμβρίου και στις 20 Δεκεμβρίου έχουν  
οριστεί οι επόμενες ακροάσεις της υπόθεσης**

Για αλληλογραφία και επικοινωνία, οι διευθύνσεις των τριων συντρόφων είναι:

•Pierloredo Fallanca (Paska) : C.C. La Spezia, piazza Falcone e Borsellino I, I9I25 La Spezia, Italia

• Giovanni Ghezzi και Salvatore Vespertino (Ghespe): N.C.P. Sollicciano, Via G. Minervini 2/R, 50I42 Firenze (FI), Italia

## **Λίγες σκέψεις πάνω στο DNA**

Όπως σε πολλές άλλες περιπτώσεις, και στην υπόθεση “Operazione Panico” το DNA χρησιμοποιήθηκε από το δικαστήριο ως το βασικό ενοχοποιητικό στοιχείο για να φορτώσουν την κατηγορία της απόπειρας ανθρωποκτονίας στον Ghespe. Μετά την έκρηξη έξω από τη βιβλιοθήκη των φασιστών, η αστυνομία πήρε δείγμα γενετικού υλικού από τον εμπρηστικό μηχανισμό. Το γενετικό υλικό αυτό, το ταυτοποίησαν με γενετικό υλικό το οποίο είχαν ήδη λάβει κρυφά από μπουκάλια μπύρας, ποτήρια και άλλα αντικείμενα και υποτίθεται ότι έφερε την ταυτότητα του Ghespe. Αυτό ήταν αρκετό για τον ανακριτή, ώστε ο σύντροφος να βρίσκεται προφυλακισμένος από τον Αύγουστο του 2017.

Από την πλευρά του κράτους και στην Ελλάδα, εδώ και κάποια χρόνια το γενετικό υλικό χρησιμοποιείται ως βασικό ενοχοποιητικό στοιχείο στις υποθέσεις πολλών συντρόφων. Έτσι, παραθέτουμε εδώ κάποιες από τις σκέψεις και μια σύγκριση με άλλες ευρωπαϊκές χώρες σε σχέση με τη λήψη του και τη χρήση του.

Στην Ιταλία η τακτική της λήψης του DNA κρατάει χρόνια. Ήδη το 2007 ξέσπασε ένα σκάνδαλο όταν μέσα σε ένα Τμήμα Επιστημονικής Έρευνας της Ιταλικής Αστυνομίας βρέθηκε μια τράπεζα δεδομένων DNA από 15.000 άτομα. Με τον νόμο όμως του 2009 η λήψη του γίνεται επίσημα μια διαδικασία της αστυνομίας καθώς

δημιουργείται μια επίσημη τράπεζα γενετικών δεδομένων μέσα στην φυλακή της Rebibbia στη Ρώμη.

Σε ευρωπαϊκό επίπεδο, σε σχέση με τις τράπεζες γενετικών δεδομένων, πρωτοπόρος χώρα είναι η Μ.Βρετανία και σίγουρα η τρομουστερία συντέλεσε ώστε πολλές από αυτές τις πρακτικές να έχουν εισέλθει στη νομοθεσία των ευρωπαϊκών χωρών. Από το 2005 αναβαθμίζονται οι τεχνικές ταυτοποίησης γενετικών δειγμάτων χωρίς αυτό να πάρει μεγάλη έκταση στη δημοσιότητα.

Η χρήση του DNA για δικαστικές υποθέσεις έκανε τα πρώτα της βήματα για περιπτώσεις στυγνών δολοφόνων, βιαστών και αποτρόπαιων εγκλημάτων. Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα στην Ιταλία είναι αυτό που συνέβη το 2010 στην περιοχή του Μπέργκαμο όταν δολοφονήθηκε ένα κορίτσι 13 χρονών. Για να βρεθεί ο δράστης του εγκλήματος έγινε λήψη του DNA από 18.000 άτομα έπειτα από μια μεγάλη πίεση από τα μμε και με έξοδα περισσότερα από 3 εκατομμύρια ευρώ. Τελικά, παρά τις πολλές παρατυπίες και αμφιβολίες για την αξιοπιστία της διαδικασίας, βρέθηκε κάποιος ως ένοχος γιατί έπρεπε να δικαιολογηθεί το κόστος της όλης επιχείρησης και να ικανοποιηθεί η κοινή γνώμη.

Με τον καιρό, το DNA χρησιμοποιήθηκε όλο και πιο πολύ για δικαστικές υποθέσεις και κατέληξε να χρησιμοποιείται για πολλές υποθέσεις που αφορούσαν πράξεις πολιτικού περιεχομένου. Αυτή τη στιγμή υπάρχουν πολλές τέτοιες υποθέσεις σε όλη την Ευρώπη με μόνο αποδεικτικό στοιχείο το γενετικό υλικό. Αν και είναι ξεκάθαρο ότι υπάρχει μια τάση χρησιμοποίησης του DNA όλο και περισσότερο, από την άλλη δεν είναι ξεκάθαρο σε δικαστικό επίπεδο το πότε η λήψη του DNA είναι αξιόπιστη, και πότε είναι αρκετό σαν μοναδικό στοιχείο ενοχοποίησης ή πότε όχι. Ένα παράδειγμα είναι αυτό που συνέβη στο Ααχεν της Γερμανίας όταν μετά από μια ληστεία τράπεζας συλλαμβάνονται δύο γυναίκες και ένας άντρας. Οι δύο αθώνονται ενώ η μια γυναίκα καταδικάζεται. Στην περίπτωση του άντρα που αθώθηκε, το δείγμα του DNA θεωρήθηκε αναξιόπιστο γιατί το σημείο όπου έγινε η λήψη του θα



μπορούσε να είχε μολυνθεί. Στην άλλη περίπτωση, το δείγμα θεωρήθηκε αξιόπιστο και παρότι είχε πολλά στοιχεία που αποδείκνυαν τη μη συμμετοχή της στη ληστεία, ήταν αρκετό για την καταδίκη της σε 7 χρόνια φυλακής.

Στη διαδικασία σύγκρισης δύο δειγμάτων DNA, ανάμεσα στο ένα που βρέθηκε στον τόπο του εγκλήματος και στο άλλο που έχει ληφθεί από τον υποτιθέμενο ένοχο δεν υπάρχει ποτέ βεβαιότητα αλλά μιλάμε πάντοτε για ομοιότητες σε κάποιο ποσοστό. Όσο πιο πολλές είναι οι μεταβλητές, οι ατέλειες και οι ανακρίβειες (μέγεθος γενετικού δείγματος, μολύνσεις, μετέπειτα επιδράσεις σε αυτό) τόσο πιο δύσκολα μπορεί να γίνει η ταυτοποίηση των δυο δειγμάτων DNA. Αν σκεφτούμε μια “σκηνή εγκλήματος” όπου τα ευρήματα λαμβάνονται σε συνθήκες κανονικού περιβάλλοντος, οπότε κάθε άλλο παρά αποστειρωμένο, μπορούν να μολυνθούν από οποιοδήποτε άλλο κυτταρικό οργανισμό (από περαστικούς, από σωματίδια που μεταφέρθηκαν από τον άνεμο, υγρά και αέρια), παρασκευάζονται/πολλαπλασιάζονται πάνω από μια φορά στα εργαστήρια, και οι αναλύσεις τους γίνονται πάντα από συνεργάτες της αστυνομίας χωρίς κανέναν έλεγχο ή επιτήρηση από κάποια ουδέτερη αρχή.

Το πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα σε σχέση με τη μόλυνση των δειγμάτων είναι αυτό της γυναίκας “χωρίς πρόσωπο” η οποία θεωρήθηκε από τα μμε η πιο στυγερή δολοφόνος σε όλη την Ευρώπη και δρούσε σε διάφορες χώρες. Στη διάρκεια των χρόνων το DNA της βρέθηκε σε διάφορους τόπους δολοφονιών και κλοπών, συνολικά καμμιά εικοσαριά που έγιναν στη μισή Ευρώπη (Γερμανία, Γαλλία, Αυστρία). Ασύλληπτη πάντα από τις αρχές και κανένας δεν την είχε δει παρόλο που αυτή άφηνε το DNA της παντού.

Για τη σύλληψή της κινητοποιήθηκε ένα τεράστιο δυναμικό των δυνάμεων καταστολής με κόστος 12 εκατομμύρια ευρώ και επικυρήχθηκε με 100.000 ευρώ. Χιλιάδες δείγματα DNA λήφθηκαν από γυναίκες στη νότια Γερμανία, στη Γαλλία, στο Βέλγιο, μέχρι και στην Ιταλία. Τελικά, τον Μάρτιο του 2009, η γυναίκα “χωρίς πρόσωπο” βρέθηκε. Ήταν μια γυναίκα που εργαζόταν σε μια εταιρία

που παρήγαγε μπατονέτες καθαρισμού αυτιών και τις προμήθευε στην αστυνομία διάφορων χωρών για να τις χρησιμοποιήσουν για λήψεις DNA.

Στην σύγχρονη εποχή μας, η επιστήμη θεωρείται σαν συνώνυμο της αλήθειας. Αυτό κάνει τον οποιοδήποτε να χρησιμοποιεί επιχειρήματα φαινομενικά επιστημονικά για να κερδίσει αξιοπιστίασε αυτό που λέει. Οι ειδικοί και οι εμπειρογνώμονες εκφράζουν την απόλυτη αλήθεια και αυτό τοπιστεύουν σχεδόν όλοι. Το Κράτος που του αρέσκεται να παρουσιάζεται ως ο εγγυητής του κοινούκαλού όλων ενώ εξυπηρετεί το συμφέρον λίγων, επικαλείται τη Δικαιοσύνη η οποία θα έπρεπε ναείναι ίση για όλους αλλά δομείται από νόμους γραμμένους και εφαρμοζόμενους από τους ίδιουςλίγους. Το Κράτος όπως και η Δικαιοσύνη του είναι προφανώς μεροληπτικοί, αλλά έχουν μιααπεγνωσμένη ανάγκη να παρουσιάζονται σαν ουδέτεροι, αντικειμενικοί και πάνω από κάθεμεροληψία. Για αυτόν το λόγο χρησιμοποιούν την επιστήμη. Αν θυμηθούμε, ο Λομπρόζο μετρούσετο μήκος του κρανίου για να ταυτοποιήσει δολοφόνους και κλέφτες, ο Χίτλερ μετρούσε τη μύτη γιανα διαπιστώσει αν κάποιος είναι εβραίος. Πόση διαφορά έχουν όλα αυτά με όποιον χρησιμοποιεί το DNA σήμερα προκειμένου να επαληθευτεί η Δικαιοσύνη; Σήμερα, η χρήση του DNA ως αποδεικτικό στοιχείο αντιπροσωπεύει τη μαγική απάντηση στο φόβο του δικαστικού λάθους. Έτσι, αφού από το εργαστήριο προκύπτει αυτή η λύση, η Δικαιοσύνη μπορεί εν τέλει να φαίνεται τέλεια και ακριβής σαν υπολογιστής.

Το ζήτημα του DNA είναι ένα θέμα που θα το βρίσκουμε συνεχώς μπροστά μας στο μέλλον όλο και πιο πολύ. Γι αυτό και η κριτική δεν θα πρέπει να περιοριστεί μόνο σε δικαστικό επίπεδο αλλά αντίθετα θα πρέπει να γίνει και σε πολλές άλλες πτυχές της καθημερινής μας ζωής. Γι αυτό και πρέπει να γίνει μια κριτική στην επιστήμη και στην τεχνολογία, μιας και το DNA είναι από τα τελευταία ευρήματα της πρώτης, στην οποία έχουμε συνηθίσει (με θρησκευτική ευλάβεια) να αναθέτουμε το σύνολο της γνώσης μας και της οπτικής του κόσμου. Η κουβέντα για το DNA επίσης, δεν μπορεί

να μην συμπεριλάβει την κριτική στη βιομηχανία των τροφίμων με τα γενετικά τροποποιημένα προϊόντα που εγγυώνται μεγαλύτερο κέρδος και πωλήσεις. Καθώς και το πώς η σύγχρονη επιστήμη και ιδιαίτερα η ιατρική επενδύει στη γενετική προκειμένου να αποτελέσει μια ακόμα πηγή κέρδους και ελέγχου των ζώων μας.

**Μετάφραση από τα site:  
panicoanarchico.noblogs.org  
και finimondo.org**